

Mitt älskade make, vår
käre lille pappa

Martin Bergström

Född den 14 mars 1897
har i dag stilla insomnat,
djupt särd av oss, syskon
samt många vänner.

Gryt den 8 januari 1959.

ASTRID

Barbro och Lennart

Kerstin och Bertil

Göran

Lilla Anne-Charlotte

Tyst, var stilla. Far har
somnat.

Hjärtat stannat, stelnat,
domnat.

Detta varma fadershjärta,
Lika i båd' fröjd och
smärta

Som så mycken kärlek
skänkte,

På sig själv så sällan
tänkte.

Som slog för oss i det sista
innan än det hunnit brista.
Detta hjärta har nu dom-
nat.

Tyst, var stilla. Far har
somnat.

Martin Bergström

IN MEMORIAM

Oväntat och smärtsamt kom
sorgebudet att du för alltid läm-
nat oss, att din lugna, vänliga
röst tystnat och dina verksam-
ma händer lagts till vila. För
dem alla, som genom din trafik-
rörelse kom i kontakt med dig,
blev du en personlig vän, plikt-
trogen och hjälpsam. Inget upp-
drag var för stort eller för litet
för din personliga omsorg. Min-
net av ditt goda och vänliga be-
mötande och ditt redbara väsen
kommer att leva kvar i tacksam-
het för vad du utträttat i den
bygd, där du utförde ditt livs-
verk. Av hjärtats godhet prä-
glades ditt liv, och i tacksam håg-
komst skall ditt minne bevaras.

V. N.

Martin Bergström

IN MEMORIAM

Vi som har våra rötter i Gryt
tycker plötsligt att vår fäder-
nebygd har blivit liksom fattig-
are nu när Martin Bergström
är borta. Sedan decennier var
han bygdens klockarfar, den som
allt skulle bestyra — åt alla.

Den gamla sanningen att det
personliga är det högsta i histo-
rien gäller också för det lilla
samhället; grupper och sam-
manslutningars samhälleliga roll
till trots är det alltjämt den
personliga insatsen, kraften och
särdragen hos enskilda som ger
ett samhälle, det lilla eller det
stora för alla gemensamma, dess
profil och dess egenart. Martin
Bergström ingick i Gryts profil,
inåt och utåt.

När vi Grytsbor i försking-
ringen är efter år återvände till
vår barndoms sommarrike, var
det Martin Bergströms trygga
gestalt och fasta handslag vid
Grytsbussen i Valdemarsvik,
som förmedlade den första häls-
ningen från hembygden. Då
visste vi att nu var vi "hemma",
nu var den återstående resan
mera en formalitet. Tusen och
ett ting hade han emellertid att
bestyra åt sina Grytsbor där-
hemma innan det blev dags att
sätta kurs mot Gryt, glad och
vänlig och outtröttligt hjälpsam
var han mot alla.

Det är måhända lätt förklar-
ligt om en buss- och bilstation
blir den naturliga medelpunkten
i en vidsträckt och glest befol-
kad skärgårdssocken med dess
starka beroende av förbindel-
ser inom sina gränser och med
yttervärlden. Men att denna
knutpunkt som bar hans namn
blev ett så levande centrum för
Grytsborna och för tusentals
sommargäster, organiskt sam-
manvuxet med bygdens liv,
patriarkaliskt styrt, mänskligt
trivsamt och fritt från varje
form av byråkrati, detta var hans
förtjänst, hans personliga verk.
Hans vilja att hjälpa och stå till
tjänst, även om det gällde de
allra minsta personliga angelä-
genheter, kom att genomsyra
hela rörelsen. Det ingick så
måningom i allmänna medve-
tandet att "Martin ordnar allt",
stort som smått, vid snart sagt
alla tider på dygnet.

För oss alla som under decen-
nien tog hans tjänster i anspråk
och gladdes åt den ljusa triv-
samhet han spred omkring sig,
kommer det att kännas mycket
tomt i Gryt när han nu inte
längre finns ibland oss. Vi
kommer att djupt sakna hans
trygga, soligt vänliga väsen, vi
kommer alltid att minnas honom
som en god och redbar man med
en kraft och en driftighet utöver
vanliga mått.

Stockholm 9 januari 1959.

Ole Söderström.